



REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXX MEDLEMSBLADXX

L. Serien Nr. 8.

November 1948

Af Indholdet:

**Da Veteranerne blev
bespist paa Regensen**

af J. Ostenfeld Side 2

Haralds Bror

af Volmer Dissing . . Side 5

Den jyske Afd.

af C. E. Rosmann . . . Side 6

Aarsberetning

fra København Side 7

Udflytteren

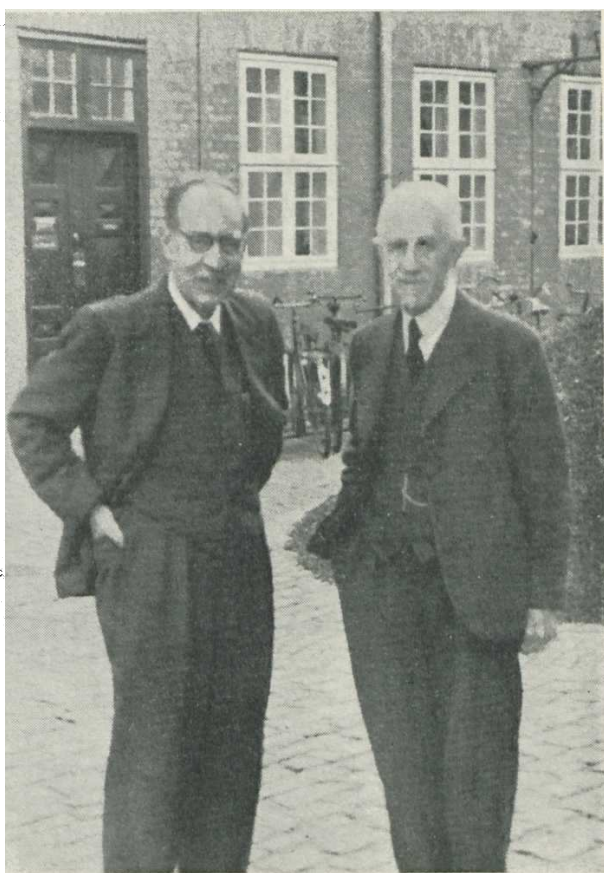
af Volmer Dissing . . Side 8

Klokkerberetninger

Side 10

Gamle Regen-

sianere Side 16



Provst og Viceprovst foran 5. Gang

Generalforsamling

i Aarhus 20. Nov.
(Side Side 15)

i København 29. Nov.
(Se Side 15)

Da Veteranerne blev bospist paa Regensen

Et 50 Aars Minde af J. Ostenfeld

I Juni Maaned 1898 havde nogle varmhjertede Mænd besluttet at ville gøre noget for de endnu levende Veteraner fra 3-Aars Krigen og indbudt dem til et 8 Dages Ophold i København. Indkvarteringsspørgsmaalet var løst, og forskellige Aftenfestligheder var arrangeret. Der var imidlertid adskillige Lakuner i Programmet, og det sad vi tilbageblevne Regensianere og drøftede en Lørdag Aften under Linden. Klokkeren var, ligesom mange af Gaardens Beboere, rejst paa Ferie, men vi var enige om at ville gøre noget for Veteranerne, og en Komité paa 3 Mand blev valgt.

Først gjaldt det om at faa Regensprovst, Professor Lassens Velsignelse; den fik vi omgaaende, bilagt med en Tikroneseddel som hans og Provstindens Bidrag til Administrationskassen. Saa maatte vi sikre os Høker Pallesens værdifulde Assistance; han gik ind paa at levere en Bøf og tre Slags Paalæg plus Øl og Snaps ad libitum formedelst 1 Kr. pr. Kuvert. Vi var ikke helt dristige ved at gaa i Gang med Portneren om Levering af det fornødne Antal Kopper Kaffe. Der havde nemlig i Midten af 90'erne hersket en langvarig Kaffestrejke; den var ganske vist nu blevet bilagt, saaledes at Portneren var forpligtet til at levere 1 Kop Kaffe med tilhørende Basse for 15 Øre. Dønningerne fra Strejken sporedes imidlertid stadig, saa at der ikke kom rigtig Træk i Kaffemaskinen. Nu øjnede Portneren imidlertid en Chance for at gyde om ikke Olie, saa dog Kaffe paa Bølgerne og tilbød at levere Kaffen for 8 Øre pr. Kop og Bassen for 4 Øre. Hans Slutningsbemærkning om, at det ganske givet vilde blive den rene Tilsætning, skurrede nok i vore Øren, og en Kaffeekspert blandt Forhandlerne stillede øjeblikkelig Krav om, at vi vilde have 80 pCt. ren Kaffe. Da vi syntes af hans Angsigtsudtryk at kunne læse, at han i Chr. Hansens Regnebog aldrig var naaet til Stykket om Procentreggning, fik vi fat i hans Kone og truede hende med al Landsens Ulykker, hvis hun ikke brugte $\frac{4}{5}$ rene Bønner.

Da det materielle var bragt i Orden, blev »Gaardsangerne« mobiliseret, og de sled i det til langt ud paa Natten, og næste Morgen forelaa Resultatet i Form af 2 Sange, hver hektograferet i 50 Eksemplarer. Nu stod der kun tilbage at invitere Gæsterne, men ogsaa det gik glat og let ved en Telefonopringning til den gamle Ingeniørkaserne i Kronprinsessegade, hvor en Mængde Veteraner fra Jylland var indkvarteret. Vor Invitation til 25 Veteraner til Frokost næste Dag Kl. 12 paa Regensen blev modtaget med stor Begejstring og Taknemlighed. Næste Morgen fik vi ordnet Betjenings-

spørgsmaalet, ogsaa ganske smertefrit, ved at tre af Karlene og Dagvagt Frederiksen, ham i Rundbuestil, lovede at besøge Opvartningen.

Saa var alt klappet og klart, og da Klokken slog 12 paa Regensens Ur, stod Provsten, omgivet af 30 Regensianere, parat til at modtage vore Gæster, og præcise, som det sømmer sig gamle Soldater, tonede disse frem i Porten, endnu inden det sidste Klokkeslag havde lydt. Saa marcherede vi op paa Salen og gik til Bords, hvor Provsten naturligvis præsiderede og lidt hen paa Frokosten holdt en smuk Tale for vore Gæster, og snart fulgte Taler og Sange Slag i Slag. Særlig Lykke gjorde den ene af vore til Lejligheden forfattede Sange paa Melodien: »Ved Bov der slog en Kugle mig et Hul«. Kaffen blev serveret under Linden, den var upaaklagelig, saa Portnerkonen maa have holdt sig strengt efter Forskriften. Da Gæsterne ikke ønskede mere Kaffe, listede min Karl, Jørgen, ind ad Bagdøren til Høkeren og bjergede $\frac{1}{2}$ Kasse Øl, der gik i Veteranerne som Sødsmælk.

Klokken var nu blevet halvgaaen 4, da Provsten kom hen til mig med de Ord: »Ja, hidtil er det jo gaaet storartet, men bliver vi alt for længe ved, er jeg bange for, at nogle af Gæsterne bliver rusede. Hvad har Komitéen tænkt sig som Afslutning paa Festen?« Der stod vi med Haaret ned ad Nakken, men vi var klar over, at vi ligesom en Dramatiker, der ønsker Sukces, maatte have en pæn Sortie. Lykkeligvis kom en af os i Tanker om, at Cirkus gav en Eftermiddagsforestilling Kl. 4. En Telefonopringning gav det glædelige Resultat, at ikke alene Veteranerne, men ogsaa deres Værter, var inviterede »au premier rang«, som Sprechstallmeisteren udtrykte sig. Paa et Øjeblik var Toget stillet op, i Midten en Veteran, flankeret af 2 Studenter. Provsten var synlig glad over denne Løsning og tog smilende og venligt vinkende Afsked med os, da vi svingede ud gennem Porten. Han skulde nemlig have Stipendiebestyrelsen til Middag om Aftenen. Til Gengæld tog vi vore Karle med og anbragte Jørgen i Spidsen af Toget som Fanebærer.

Glade og vel tilmode svingede vi ind ad Købmagergade og kom til Ranchs Hjørne, hvor der paa »Risten« stod en Betjent og kedede sig paa det søndagsstille Strøg. Han blev nu pludselig tjenstivrig og energisk og spurgte vor Fløjmand, afdøde Dr. Albeck i Aarhus, om vi havde Politiets Tilladelse til at marchere i Optog gennem Byen. Albeck var imidlertid Situationen voksen og svarede, at det forundrede ham højligt, dette Spørgsmaal, thi Betjentens Kollega paa Kultorvet, der var en rigtig flinker Mand, havde ikke gjort Spor af Vrøvl. Det var nu Sandhed med Modifikation, thi da vi selvfølgelig ikke havde passeret Kultorvet, havde Betjenten der selvfølgelig ikke haft Anledning til at stoppe os. Heldigvis vilde Betjenten paa »Risten« ikke staa tilbage for sin Kollega paa Kultorvet i Liberalitet og gav os med en flot Haandbevægelse og en fin Honnør fri Passage.

I Cirkus blev vi, efter Tilsagn, anbragt paa første Række, og jeg kom til at sidde ved Siden af en Hjulmand fra en østjysk Stationsby. Da jeg

bemærkede, at han fulgte Hestenumrene med ganske særlig Interesse, spurgte jeg ham, om han havde noget særligt Kendskab til Heste. »Ja, det sku A mene, for A lærte ved Dragonerne i Itzehoe. Vi havde en gruelig flink Ritmester, det er skammeligt, A ikke kan huske hans Navn; men en af hans Sønner blev vist Skovrider, A har lat mig fortælle, at han har skrevet nogle Historier fra Skovridergaarden, dem har A nu ikke selv læst.« »Saa kan jeg sige Dem, at Deres Ritmester her Bauditz,« sagde jeg. Hjulmandens Ansigt klarede op, og han sagde: »Ja, det er rigtigt, det var saa meget et kunstigt Navn; men I maa da være nogle forfærdelig kloge Folk, der bor inde paa den røde Gaard.« Efter Forestillingens Slutning lodsede et Par Stykker af os Veteranerne hjem til Kasernen og blev ved Afskeden overøst med Lovord og Taksigelser for den vellykkede Dag.

Da vi Dagen efter gjorde Regnskabet op, viste det sig, at Gæstevenskabet havde kostet hver Regensianer en Daler, og til Gengæld havde han faaet en solid Frokost med Tilbehør og en fornøjelig Cirkusforestilling og tilmed demonstreret, at der stadig boede gæve Sønner i den røde Gaard. Javist er det skönt at dvæle i Mindernes Land, ikke mindst i vore Dage, hvor man daglig bliver mindet om Psalmistens Ord: »Trange Tider langsomt skrider«.

J. Ostenfeld, Pensionist.

Regensianersamfundets Legat

Det kan nu med Sikkerhed fastslaas, at Regensianersamfundets Legat er blevet en Sukces. Sidste Aar kunde der uddeles fire Portioner paa hver 200 Kr., og dette Legat er naturligvis blevet modtaget med stor Glæde paa Regensen, ikke mindst fordi det uddeles til Folk, der har gjort en virkelig regensiell Indsats. Forhaabentlig er De, kære Læser, med til at skaffe de nødvendige aarlige Midler til Legatets Videreførelse. Hvis ikke, kan De blot indsende et Beløb til Ekspeditionssekretær Karl Sørensen, Stockflethsvej 21, København F., paa Postgiro Nr. 62755, mærket »Regensianersamfundets Legat«. Denne Opfordring gælder specielt den jydsk Afdelings Medlemmer, idet kun ganske faa af dem er faste Bidragydere til Legatet.



Provsten og hans endnu mere berømte Bror i nogenlunde
lige dybe Tanker.

Haralds Bror

af Volmer Dissing

Haralds Bror er kløgtig
og meget, meget dygtig,
for han er et Geni.
Men Harald selv gaar man forbi,
skønt han er li'saa dygtig.

Haralds Bror fremstilles
paa Film, hvor han skal spilles
af Lionel Barrymore.
Men Harald selv den Fryd ej faar,
at han paa Filmen spilles.

Niels faar Æresbolig,
og det er helt utrolig
— det Øl, han skyller ned.
Der følger ingen Øller med
Regensens Provstebolig.

Niels er kammeratli'
med Truman og med Attlee,
hans Vennekreds er stor.
Med hvem ud over Ulla Bohr
er Harald kammeratli'?

Niels har Institutter
med Legetøj, som futter
og sætter alt i Kog.
Men Harald har sin Regnebog
og ingenting, som futter.

Niels ham har man ladet
ta' af til Billedbladet,
saa han kan pinnes up.
Men Haralds muskuløse Krop
ses ej i Billedbladet.

Niels faar Elefanter
med Guld og Diamanter
og Dippedutter paa.
Men Harald han maa altid gaa
og mangle Elefanter.

Niels har frem for Harald
den Fordel, at han har alt
— den lykkelige Ping.
Han mangler kun den ene Ting,
at han er ingen Harald.

Den jyske Afdeling

af Amtsforvalter C. E. Rosmann

Lige siden starten af den jyske afdeling har det været planen at skabe den bedst mulige kontakt mellem medlemmerne derigennem, at man tilrettelagde udflugter, der gjorde det overkommeligt for medlemmerne fra forskellige egne af Jylland at mødes. Den herskende zoneinddeling for bilkørslen har jo ikke gjort realisationen af denne plan lettere; men i år syntes bestyrelsen alligevel, at forsøget måtte gøres. Man fæstede øjet på Mariager, rosernes by, der i sig selv kunne virke turistmæssig tiltrækkende og ydermere var således beliggende, at biler fra 5 amter, deriblandt Ålborg, hvor en hel del medlemmer bor, kunne komme dertil uden at krænke zonebestemmelserne: Når tanken faldt på Mariager, skyldtes det yderligere, at man der havde et medlem, som man kunne besvære med det lokale arrangement. Altså vi talte med dr. Gilberg (Verdens nordligste læge — nu kredslæge i Mariager), der straks erklærede sig rede, og så gik man i gang med realisationen af planen. Der arrangeredes rutebil fra Århus og Ålborg. Vi måtte desværre opgive den først fastsatte dag i juni og blev nødt til at rykke hen i begyndelsen af juli måned. Det gik sikkert lidt ud over deltagelsen; men ved kaffebordet i Mariager var dog samlet ca. 50 (vi havde damer med), og der var endda nye ansigter, hvad der jo også er hensigten med sådanne ture. Efter kaffen vandrede vi på Hohoj og besøgte derefter klostret (under ledelse af vort medlem dommer Haase) og kirken. Derefter spistes middag på Pavillonen; senere kaffe og en svingom. Gilbergs grønlandsfilm fik vi også forevist.

Man er naturligvis altid spændt på, hvordan nu sådan en tur vil forløbe, men man overraskes gang på gang ved at erfare, at de fremmødte i løbet af meget kort tid formår at anslå de rette strenge, således at man rent regeniselt set kan fastslå successen, og når så det lokale arrangement, som det her var tilfældet, er fortræffeligt, kan man ikke forlange mere. Der er ingen tvivl om, at der er interesse for sådanne udflugter, og jeg vil tro, at bestyrelsen trygt kan planlægge flere; men foreløbig står generalforsamlingen for døren, og inden der tænkes på ny tur, må denne examen jo bestås.

TEGN
Støtteannoncer
I „REGENSEN“

Johs. Reumert
cand. mag. Lektor
Emmasvej 1 . Gentofte

Aarsberetning fra København Generalforsamlingen

Onsdag den 3. December 1947 Kl. 19 afholdt Regensianersamfundet sin ordinære Generalforsamling, der denne Gang var henlagt til Lokalerne hos Oscar Davidsen. Til Dirigent valgtes Dommer Thygesen, Roskilde.

I sin Beretning nævnte Formanden blandt Aarets Begivenheder i Samfundet »Bakkefesten«, der havde været særdeles vellykket, og omtalte Forholdet til den særlige jyske Afdeling, hvis Formand er født Medlem af Regensianersamfundets Bestyrelse.

Stadsingeniør Westergaard i Gentofte, der havde udkastet og været virksom ved Gennemførelsen af Idéen om »Regensianersamfundets Legat«, mindedes Legatet, hvis Levedygtighed nu maatte anses godtgjort, uddeles af Bestyrelsen og blev tildelt følgende med 1 Portion à 200 Kr. til hver:

1. Stud. theol. Hans Frede Rasmussen, »Uglen«.
2. Stud mag. Richard Wagner Hansen, »Tinglid«.
3. Stud. jur. Carl Aage Christensen, »Pip«.
4. Stud polit. Søren Hoff, »Uglen«.

Saavel Beretningen som Kassererens Regnskab godkendtes uden Dirigentens Hjælp. Saavel Bestyrelse som Revisorer genvalgtes.

Bestyrelsen bestaar herefter af:

Højesteretssagfører Oluf Petersen (Formand),
Ekspeditionssekretær, cand. jur. Karl Sørensen (Kasserer),
Sekretær, cand. jur. Niels Rasmussen (Sekretær),
Læge Erik Bardram,
Museumsinspektør, cand. mag. Jørgen Paulsen,
Landsretssagfører Aage Scheibel,
Redaktør, cand. theol. Johs. Langhoff.

Efter Generalforsamlingen afholdtes Fællesspisning og i Tilslutning hertil et Panchesold. Herunder berettede stud. jur. Stig Andersen — hvem iøvrigt »Jul. Lassens Mindelegat« var tildelt — fornøjeligt om nuværende Forhold paa Regensen.

Sammenkomsten i »Røde Kro«

Onsdag den 7. April 1948 overværede ialt ca. 20 Medlemmer, overvejende med Damer, Forestillingen paa Røde Kro, hvor man gennem en Aarrække har opført Lystspillet »Krage søger Mage«, der ikke opføres paa noget andet københavnsk Teater.

Efter Forestillingen, der gjorde et betydeligt Indtryk, bl. a. paa den afgaaende Regensprovst, der deltog i Festligheden, samledes man i den tilstødende »Amager Landsby«, hvor der var Optræden og Adgang til Dans. Man blev hældt ud Kl. 1 og naaede ikke sidste Sporvogn.

Udflytteren

Tale ved PIP's Udflytterfest 1947

Af Volmer Dissing.

Tit i Halvsøvne over en Bog
om Natten, naar Regensen er stille
— kun Blæstens rastløse Kog
om Taget, dens Fingren ved en Vindueskrog
— tit naar det er Nat og stille,
og Drømmen ikke er til at skille
fra det virkelige, som vi har at holde os til,
har du saa ikke hørt dem spille
— pludselig — og raabe og synge i Overgivenhed
og gøre Vold paa 1947, som vil,
at vi er de eneste, der er til
— og hørt deres Tummel dæmpes ned
med eet, som naar en Fontæne blir lukket;
saa har en rejst sig og slaaet paa sit Glas.
Men Regensen er mørk og slukket
og alting i Virkeligheden paa sin rette Plads.

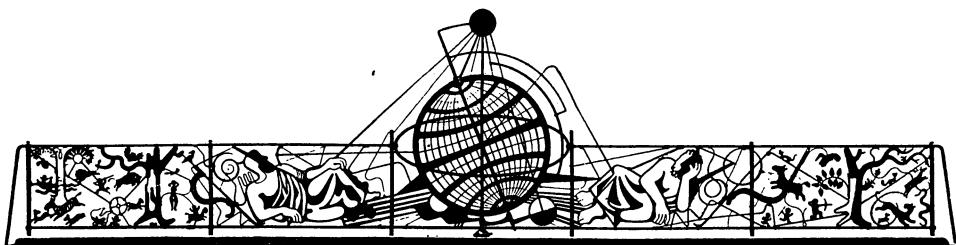
Ja, det er maaske noget Pjat,
og som sagt er det jo ogsaa Nat,
og *sent* paa Natten — man drømmer,
Tingene og det rent faktiske svømmer,
og desuden er du maaske et poetisk Gemyt.
Men ikke desto mindre *har* der lydt
megen Sang fra dem, der døde
— døde regensielt og paa anden Vis.
De har sunget af deres Ungdoms Grøde,
sunget ved Linden til Solens Pris,
sunget ved Vinter paa et tilrøget Kammer,

sunget i Livet og Tiderne i Møde
fulde af Glæde og udødelige Flammer!
Saa det var i Grunden ganske rimeligt
og forstaaeligt og betimeligt,

om de spøjte lidt og gik lidt igen.
Men selvfølgelig — lad os slaa det hen ...
Og dog nej! Her var det jo, hun først
stod fuld af føjelig Iver og sval
som et Springvand under din Tørst.
Her gik du under et Bacchanal
en Tur ud til Linden en Vinternat,
beruset let som et Dun og lykkelig mat,
men paa een Gang ramt af et Slag, forstummet
ved Synet bag det ludende Rundetaarn
af Mælkevejens hvide Kejserslæb i Rummet.
Tusinder saa det før dig tilforn,
de gaar endnu tit under Linden.
— Du tror jo ikke selv paa den totale Forsvinden!
Du ved, det er ikke Drøm eller Pjat,
naar du hører en stille og søvntung Nat,
hvordan Stemmer og Latter kommer og svinder.
Regensen er urolig af Minder.

Nu begynder Tiden efter Sankt Hans
for jer, der har naaet Studiernes Tinde.
Formentlig vil jeres Jagt efter Musernes Krans
blive mindre hektisk, end den var herinde.
I vil blive voksne samt Familiefædre
og jeres Tilværelse paa mange Maader bedre.
Men naar en anden Regensianer engang
om Natten, naar alting er faldet hen,
hører fjern Raaben og Hujen og Sang,
er det maaske jer, der længes tilbage igen.





Klokkernes Beretning

Vinterhalvaaret 1947—48

Det var en tung arv at løfte! Min forgænger var — som portner Larsen rammende udtalte i det interview, der bragtes med ham i sidste nummer af *REGENSEN*, — en af de mest elskværdige klokkere, Regensen har haft — og hvad angaar stærkt accelerende cykleture i beruset tilstand omkring Linden, har slige excesser aldrig ligget for mit frygtsomme og mere træge naturell! — Efter hermed at have gjort op med de ulemper, der klæbede sig til min klokkergerning, staar nu tilbage at paapege de talløse fortjenester, jeg indlagde mig i klokkeratets løb, og det maa her først antegnes, at kommunitetet i min regeringstid sattes op fra 133 bajere om maaneden til 216, uden at denne bedring af levevilkaarene i mindste maade kan tilskrives min virksomhed. Jeg blev smpelthen en søndag morgen af Provsten sat ind i sagen og valgte efter en betænkningstid ikke at gøre indsigelser af nogen art. Revyen var den første hurdle, der maatte overskrides i det begivenhedsrige halvaar, og det laa saa heldigt, at et ualmindelig godt, iderigt og tørstigt menneskemateriale stod til raadighed for skabelsen af en taalelig revy. I de sene nattetimer arbejdere Gaaræ huspoeter ufortrødent: forslag, der var paa kanten af det moralsk tilladelige, forkastedes, og langt værre passager gik igennem under komiteens stormende akklamation. Tiliasten Espersen, der var tilforordnet Revykomiteen, gik i fast rutefart mellem øldepotet og det røgfylde digterværksted og bar saaledes ikke uden skellig grund kæle-navnet: Det levende vinfad! — Midt i alle disse forberedelser løb høstballet af stabelen, og til den obligate underholdning var indkaldt skuespillerparret Birgitte Federspiel og Henning Ahrendsborg, der til det omtaagede folks moro gav nogle scener af »Trolde kan tæmmes« til bedste. Nogen munterhed vakte det, da de agerende valgte at tiltale V. P. som »den blussende ungmø«.

Indflyttermiddagen stundede til, og revyen opførtes. Bortset fra et teknisk uheld med fortæppet, der ved regissørens uhemmede træk i det mere sindrige end solide snoresystem hurtigt ophørte med at reagere for de forskellige stimuli, det udsattes for, forløb forestillingen efter sigende nogenlunde paa trods af nogle af skuespillernes sanseløse beruselse.



Den sidste Embedshandling: Klokkeberetningen aflægges.

Juleballet forløb planmæssigt, idet der dog var visse vanskeligheder med fastsættelsen af datoen, vanskeligheder, der en overgang bragte min fortsatte forbliven som klokke i fare. En hel nat varede krisen, og til det klokkerale locum indløb med faa minutters mellemrum alarmerende bulletiner. Stormen bev dog redet af, og SKRAP sad om muligt end fastere i sadlen! —

Det klokkerale locum var 4×9 , og i yderlocummet residerede min storvezir og — især op mod examen — juridiske raadgiver Østergaard, der ved en enkelt lejlighed skræmte den intetanende provst bort ved paa hans banken paa døren en søndag formiddag at svare: »Hvem fanden forstyrrer klokkeren saa tidligt!!!« — Da dette udraab forblev ubesvaret, og da fredsforstyrren hastigt bortfjernede sig, anede vi uraad, lukkede op og gjorde mange undskyldninger.

I efteraarets løb havde vi Ebbe Rode inde paa Salæ til en slaabrok-aften, der forløb udmærket, men ellers gav min ovennævnte træghed sig udslag i Fattighed paa saadanne aftener, idet der kun blev afholdt een til, nemlig med overlæge dr. Geert-Jørgensen, der med forbavsende vitalitet og et næsten hypnotisk blik holdt alt folket i aande i flere timer.

Gaarden blev i dette halvaar styret af en fortrinlig samling lønnede embedsmænd, med hvem ethvert samarbejde var let. Det levende vinfad sad paa brugskassen og sørgede for, at dennes tilskud til revisormiddagen blev klækkeligt, og en anden Tiliast bestyrede øldepotet, der havde stadig større omsætning.

Nogle gange maatte jeg lade klokkerembedet bestride af en substitut, og hver gang det skete, blev 20—30 mennesker slæbt paa Trekroner af de blodtørstige vikarer.

I januar fik Gaarden af fru Lise Munk overrakt Kaj Munks klokkelegat ved en lille sammenkomst i V.P.'s patinerede spisestue. Legatet var paa dette tidspunkt paa godt 30.000 kr., og hver kommende klokke vil i

renter af dette beløb faa ca. 60 kr. til fællesregensielle arrangementer, hvilket enten medfører, at beskatningen af folket kan lempes, eller at der afholdes flere fællesregensielle arrangementer — alt efter de forskellige generationers tarv og trang.

Fastelavnsballet blev heller ikke i aar maskebal, men endeløse forhandlinger førtes som sædvanligt! — Tøndeslagningen gennemførtes dog, men tilendebragtes med bemærkelsesværdig hurtighed, idet en muskelsvulmende teolog fra GAMLE med alle en gejstligs indestængte drifter mod at gennembyrde den ydre skal og trænge ind til det væsentlige smadrede tonden i andet slag.

I marts var tidens fylde inde til, at man kunne vige taburetten og gøre et spagt forsøg paa at bringe egen viden i nogenlunde overensstemmelse med universitetets minimumskrav.

Jørgen Kock.

Sommerhalvaaret 1948

Det skal siges med det samme, at jeg i dette hellige Affattelsens Øjeblik ikke er ganske upaavirket af den italiske Spiritus, hvormed menes Spiritus og ikke Aand. Jeg har nylig drukket en halv Liter Castello di Menzano i et romersk Osteri i Selskab med Værten, der sad drikkende, Konen, der sad strikkende, og Katten, der laa liggende. Klokkeberetningen bliver derefter. Trods Gadesælgerhujen, Æselskryden, Hundegøen, Motorcykler med fri Udblæsning samt et ægteskabeligt Slagsmaal paa den anden Side af Via Bergamo skal jeg nu gøre mit yderste for at genkalde mig de nærmere Omstændigheder ved mit Klokkeerat. Tværs gennem det ubeskrivelige latinske Spektakel arbejder Ordet Hof sig besværligt frem. Hof. Ja, ikke Hof, som desværre er uopdrivelig i Italien, men den saakaldte Forening. Hvad var det nu? Noget med et Haandslag. Et brudt Haandslag ... Aah, nu kommer det — Hof brød ikke sit Haandslag, nej-nej, nej-nej, men vilde saa gerne saa gerne. Derfor slog de sig sammen med Modkoalitionerne, der efterhaanden var blevet til Modkoalitionen, og lod affatte en Begæring om Indkaldelse til ekstraordinær Generalforsamling. Denne blev — elskværdigst — overrakt mig af Svend Erik Rasmussen, Repræsentant for det usandsynligt snørede Gamle, og det skete umiddelbart efter, at jeg var blevet valgt til Klokke. Det første Punkt paa den stillede Dagsorden lød: Valg af ny Klokke! Imidlertid kom baade den saakaldte Forening — hvilket var mærkværdigt — og den øvrige Opposition til Fornuft og afstod



Klokkeren med Regenskatten



Punchesold paa Salen med Kunstnere fra Det Kgl. Teater. Fra venstre: Mogens Wieth, Klokkeren, Ingeborg Brams samt daværende Princeps p. Arne Christensen

fra deres Krav, formentlig fordi de ikke havde Stemmer nok. Og siden lød der kun svage Pip fra den slagne Lejr, og de blev svagere og svagere.

Til Gengæld tør det vel siges, at Pip talte med høj Stemme. Pip alene Æren!

Jeg skal ikke give nogen detaljeret Beskrivelse af de enkelte Fester — jeg er nemlig for omtaaget til at huske Detaljerne — jeg skal blot kortelig omtale, hvad der trænger sig i Forgrunden.

Og der er to Fester, som jeg erindrer trods Helvedeslarmen i den hellige Stad og min egen tiltagende Svimmelhed: Festen for Det kongelige Teaters Kunstnere og Lindeballet.

Æren for de indledende Skridt til det kongelige Punchesold tilkommer Hoflemmet, fhv. Teatermand, Specialist i kunstig Befrugtning, P. Bruun-Nielsen, som med forbløffende Energi havde udvirket, at Det kongelige Teater indbød Regensen til at overvære »Genboerne« og modtog en Contra-invitation til et Punchesold samme Aften paa Regensen. Ved dette Sold saas Mogens Wieth, Ingeborg Brahms, Lily Broberg, Søren Weiss, William Rosenberg, Finn Methling m. fl. foruden Det kongelige Teaters officielle Repræsentanter, Teatersekretær Henning Rode med samt en Person, hvis Navn er hyllet i Rødvinstaager. Poul Reumert var forhindret — havde samme Aften en Aftale med en »fransk« Skuespillerinde. Mere vilde han ikke ud med. Og det er jo saa let at forstaa.

Nu kunde man maaske tro, at Regensen vilde faa svært ved at hævde sig i det Selskab. Men nej. Den Aften var Regensens Aften. Den ene fortrinlige Tale fulgte efter den anden, Regensianer efter Regensianer tog Ordet for at hylde og sjofle den kongelige Scene, mens Skuespillerne sad tavse. Ikke at de kedede sig — paa ingen Maade — men deltage aktivt i Soldet gjorde de ikke, bortset fra, at de drak saa meget af den udmærkede Punch, at den slap op paa Halvvejen. Kun de officielle Herrer udlod sig i Mellemtider med et og andet — inviterede bl. a. Regensianerne paa Øl i de royale Kulisser, hvilket ikke er blevet til noget — og sagde virkelig sommetider Morsomheder. Men Kransen tilfaldt Det kongelige Kollegium, og Soldet var et fyldgyldigt Eksempel paa, hvordan 1940'ernes Regens betor sig ved Nat.

Lindeballet blev i Aar begunstiget af det mest balsamiske Vejr. Estraden var smykket med Egeløv og kulørte Baand og illumineret med mange-farvede Lamper. Baade paa Estraden og rundt om i Gaarden brændte Fakler fra Mørkets Frembrud indtil Daggry, og henne ved Kirkebygningen var der opstillet Bar.

Ballet indledtes med Middag paa Salæ. Blandt Gæsterne noteredes først og fremmest Provsten, der var kommet den lange Vej fra Amerika for at kunne deltage, Provstinden, der i den øvrige Del af Klokkeratet havde gjort det ud for Provst — ogsaa ved Lindefrokosten, hvilket er hidtil uset — Mogens Lorentzen med sin gelinde Kone og sin endnu mere gelinde Datter, og V. P. ikke at forglemme.

Præcis Klokken 5 Morgen faldt det i med Regn. Men indtil da havde alt været 18 Karat. Talerne havde været gode, Svensmark havde været Barten-der, Jydefar havde været hønefuld, og jeg havde forlovet mig med en Signorina, som ... Madonna mia, Madonna mia!

Det kan endelig nævnes, at jeg mod Slutningen af Klokkeratet foreslog Provsten og V. P. at søge anskaffet en Radiogrammofon til Anbringelse paa Salæ. Et Beløb af Læreindretningens Midler, der ikke bruges helt ud, skulde saa gaa til Køb af »klassisk« og i hvert Fald lødig Musik paa Grammofonplader. Baade Provsten og V. P. stillede sig velvilligt til Forslaget, og der er Udsigt til, at det bliver Virkelighed.

Gadegaard skrev i sit ypperligt lakoniske Generalforsamlings-Referat, at jeg, da jeg fratraadte, skulde have udtalt, at mit Løfte ved Indgangen til Klokkeratet om at søge at højne Regensaanden var for højrovet. Det har jeg aldrig sagt. Jeg sagde, at jeg i min Højrovetthed havde lovet at gøre et Forsøg i den nævnte Retning. Det er noget ganske andet. Og omhyggelige Maalinger har overbevist mig om, at jeg ikke siden er blevet mindre over Bringen.

Rom, den 22. Oktober 1948.

V. Dissing.

Generalforsamlinger 1948

Den jyske Afdeling:

Generalforsamling afholdes Lørdag den 20. November 1948 med sædvanlig Dagsorden. Nærmere Meddelelse om Klokkeslet og Sted vil tilgaa Medlemmerne i behørig Tid.

København:

Generalforsamling afholdes Mandag den 29. November Kl. 18,30 hos Davidsen.

Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren forelægger det reviderede Regnskab for Regensianersamfundet til Godkendelse.
3. Kassereren forelægger det reviderede Regnskab for Regensianersamfundets Legat til Godkendelse.
4. Valg af Formand.
5. Valg af 6 Bestyrelsesmedlemmer.
6. Valg af 2 Revisorer.
7. Eventuelt.

Menuen efter Generalforsamlingen bestaar af: Sildemad med Æg og tilhørende Øl, Oksesteg med Garniture og en halv Flaske Rødvin (fin), Omelet surprise med Portvin, Kaffe og senere Punch. Prisen bliver Kr. 20,00.

Anmeldelse om Deltagelse maa ske senest Onsdag den 24. November til Ekspeditionssekretær Karl Sørensen, Stockflethsvej 21, København F., Telf. Godthaab 9334 eller til Arnold Busck, Købmagergade 49, Telf. Central 2453.



Generalkonsul *Reimund Baumann* (1897—99), der var konsul i Chicago 1921—47, er vendt tilbage til Danmark i 1948.

Civildommer *Christian Thygesen*, Roskilde (1900—02), har taget sin afsked fra 30. april 1948.

Provst *Jens Mikkelsen Roleen*, Kolding (1901—03), har taget sin afsked fra 31. oktober 1948.

Lektor *Kaj Bredsdorff*, Frederiksborg Statsskole (1902—04), er udnævnt til ridder af dannebrog 14. maj 1948 og har taget sin afsked fra 31. juli 1948.

Sognepræst *Halfred J. Winstrup*, Horbelev på Falster (1902—04) har taget sin afsked fra 30. april 1948.

Professor, dr. med. *Carl Sonne* (1903—07) er afgået ved døden den 3. juni 1948.

Lektor *Jens Ove Møller Brøndum*, Gentofte Statsskole (1910—11), er afgået ved døden 20. juli 1948.

Provst for Grønland *Aage Bugge* (1914—17) har taget sin afsked med ventepenge fra 31. marts 1948.

Direktør, dr. med. *Tage Kemp* (1914—18) er udnævnt til professor i human arvebiologi og eugenik ved Københavns Universitet fra 1. april 1948.

Bibliotekar *Knud Larsen*, Handelshøjskolen (1914—18) har tiltrådt stillingen som bibliograf ved UNESCO's bibliotek i Paris 1. juli 1948.

Kontorchef i Skattedepartementet *Christian Strøm* (1916—18) er udnævnt til amtsforvalter for Københavns amtstuedistrikt fra 1. august 1948.

Sognepræst, provst *Jeppe Thorvald Jepsen Krøgholt*, Brønderslev (1917—19), er udnævnt til 1. resid. kapellan ved domkirken (St. Knuds Kirke), Odense, og præst ved Gråbrødre Hospital fra 30. april 1948.

Landsdommer *Jens Herfelt* (1919—21) er udnævnt til politidirektør i København den 22. januar 1948.

Chefredaktør *Peder Koch Jensen*, dagbladet Børsen (1919—21), er udnævnt til ridder af dannebrog 12. juni 1948.

Sognepræst *J. J. N. Juul Sørensen*, Brejninge på Tåsinge (1919—21), er udnævnt til provst for Sunds herred 17. april 1948.

Landsretssagfører *Ove Rasmussen* (1924—28) er blevet højesteretssagfører den 19. februar 1948.

Docent *Peter Jørgensen* (ca. 1926) er udnævnt til professor i tysk ved Københavns Universitet fra 1. april 1948.

Lektor *Kristen Brudsig*, Slagelse kommunale Gymnasium (ca. 1927), er udnævnt til rektor ved Nykøbing Mors kommunale gymnasium fra 1. juli 1948.

Civilingeniør *Axel Tovborg Jensen* (1931—34) har taget doktorgraden på en afhandling om krystalliske salthydrater.

Fuldmægtig i Statens bygningsdirektorat *Kaj Aage Bjarklund Bertelsen* (1931—35) er udnævnt til ekspeditionssekretær i Ministeriet for byggeri og boligvæsen fra 1. januar 1948.

Finn Hasselager (1932—35) er beskikket til sognepræst for Kastrup menighed i Københavns stoft.

Programsekretær ved Statsradiofonien *K. B. Andersen* (1936—39) er udnævnt til afdelingschef ved samme 1948.

Atter denne Gang har Kontorchef Kristian Müller — trods det, han sidste Aar truede kraftigt med Afgang fra Rubrikken »Gamle Regensianere« — leveret langt de fleste af de ovenfor anførte Oplysninger.

Vi benytter Lejligheden til at sige Kontorchef Müller hjertelig Tak for det store Arbejde, han gennem snart 25 Aar har udført med at samle paa Oplysninger om gamle Regensianere, og vi kan gøre det paa manges Vegne, fordi vi ved, at denne Rubrik er blevet læst med stor Interesse af Samfundets Medlemmer.

Samtidig byder vi Kontorchef H. C. Jørgensen velkommen som ny Medarbejder paa dette Felt. Og saa beder vi iøvrigt Medlemmerne selv om at være behjælpelige med at gøre denne Del af Bladet saa fyldig og fuldstændig som muligt ved selv at indsende Meddelelser om gamle Regensianere til Kontorchef H. C. Jørgensen, Statistisk Kontor, Gyldenløvesgade 15, København V. *Red.*

Guldmedailler paa Regensen

Aage Fauerskou-Lauersen, født 7. Februar 1923, Student fra Rungsted Statsskole, stud. mag. (Historie), fik i November Københavns Universitets Guldmedalje for Besvarelse af Universitetets Prisopgave for 1947 i Historie: De finansielle Problemer i den slesvigholstenske Agitation i 1850'erne.

Poul Zerlang, født 10. December 1924, Student fra Birkerød Statsskole 1943, stud. mag. (Dansk og Latin), fik i November Københavns Universitets Guldmedalje for Besvarelse af Universitetets Prisopgave for 1947 i Nordisk Filologi: En Drøftelse af Begrebet Romanismens Berettigelse i dansk Litteraturforskning).

Regensianersamfundets Regnskab

1. September 1947 — 31. August 1948

<i>Indtægt.</i>		<i>Udgift.</i>	
Beholdning iflg. regnskab	4.162,79	Generalforsamlingen	167,73
Renter	168,00	»Røde Kro«	62,73
Kontingent	1.374,00	Spilleaftenerne	164,40
Ingåede restancer	168,00	»Regensen«	632,04
	<u>Kr. 5.872,79</u>	Diverse udgifter	341,65
		Beholdning 31/8 1948, hvoraf kr. 1.368,55	
		3000,— er båndlagt ifølge general-	
		forsamlingsbeslutning	4.504,24
			<u>Kr. 5.872,79</u>

Karl Sørensen.

Den jyske Afdeling

1. Oktober 1947 — 30. September 1948

<i>Indtægt.</i>		<i>Udgift.</i>	
Overskud fra forrige regnskabsår	522,37	Genralforsamling den 25/10 1947	254,55
Kontingent	492,50	Udflugten til Mariager d. 3/7 1948	122,30
Renter pr. 31/3 og 30/9 1948 på		Frimærker m. m.	45,79
sparekassebog nr. 117716 m. Ar-		Andel 2/7 vedr. bladet »Regen-	
bejder Spare- og Lånekassen ...	7,71	sen«	267,00
	<u>Kr. 1.022,58</u>	Assistance ved regnskabsføringen	25,00
			714,64
		Beholdning pr. 30/9 1948	307,94
			<u>Kr. 1.022,58</u>

Aarhus, den 23. oktober 1948.

Carl Sørensen,

Regensianersamfundets Legat

1. September 1947 — 31. August 1948

Indtægt.

Kassebeholdning	6,77
Årsbidrag	1.190,00
Renter	52,10
	<u>Kr. 1.248,87</u>

Udgift.

Indbetalingskort, gebyr og porto	39,49
Regning fra Arnold Busck	32,00
Udbetalt 4 legatportioner	800,00
Overført til kapitalkonto	239,49
	<u>1.110,98</u>
Kassebeholdning pr. 31/8 1948 ...	137,89
	<u>Kr. 1.248,87</u>

Formue pr. 31/8 1948:

1400 kr. Østifternes Kreditforening, 15.
serie à 3½ %.
1500 kr. Statslån 1947/92 (stabiliserings-
lån) à 2 %.

Karl Sørensen.

*Men naar saa Udsigt til en Pigelil
i Genbovinvet blir ham givet,
saa slaar Idéen ikke længer til,
saa styrter han sig ud i Livet.*



*men glem saa ikke at tegne Livsforsikring
i*

INDHENT
TILBUD

Nordisk Liv

Gørningen 17 . Telefon Central 2760

Danske Nyheder

Karen Aabye: *Branden i Magasin du Monde*. Kr. 9,50, indb. Kr. 19,50.
»Jo vist er Karen Aabye en fremragende Kunstnerinde«. *Otto Geismar*.

Birthe Arnbak: *Lange Skygger*.
Kr. 4,00. Noveller.

H. M. Berg: *Den blindes Tro*.
Kr. 7,50. »Bogen er velformet i et billedfyldt, moderne abrupt Sprog, en ret kræsen Stil... Formen vidner om Talent...« *Kristl. Dagblad*

Aage Dons: *Frosten paa Ruderne*.
Kr. 12,50, indb. Kr. 22,50. »... hører afgjort til Aarets betydeligste danske Bøger...« *Carl Johan Elmquist*.

Inge Haagenzen: *Blindede Øjne*.
Kr. 4,00. Debutdigte.

Kaj Munk: *Naturens egne Dreng*.
Kr. 8,50, kart. Kr. 11,00. Ny Samling Jagtfortællinger. Illustreret af Johan Thomas Skovgaard.

Kaj Munk: *Mindeudgave*. Pr. Bind Kr. 11,50, indb. Kr. 23,00. Udkommet er: »Kærlighed og andre Skuespil«, »Cant og andre Skuespil« og »Prædikener«.

Nils Nilsson: *Det ukuelige Hjerter*.
Kr. 12,50. »... I Aar har han sejret. Hans nye Bog er saa god en folkelig Roman, som man kan forlange...« *Hakon Stangerup*.

Niels Nøjgaard: *Kaj Munk og Diktatorerne*. Kr. 4,75.

Ingeborg Olrik: *Vesterbrofolk*.
Kr. 8,75. »... en Roman af virkelig litterær Kvalitet. *Kristl. Dagblad*.

Ib Ostenfeld: *Det besjælede Univers*. Kr. 10,50. En Række Studier, Essays og Tankebilleder.

Ingemann Ottosen: *Shakespeare*.
Kr. 22,50. Interesse for Shakespeares Forskere og alle Yndere af engelsk Aandsliv.

Svend Aage Pallis: *Babylonisk Kultur*. Kr. 28,50, indb. Kr. 40,50. Nyt Bind i Serien »Livet i Oldtiden.«

Fr. Poulsen: *Oldtidens Skæmt og Humor*. Kr. 13,50, indb. Kr. 23,50. Nyt Bind i Serien »Livet i Oldtiden«. En omfattende Skildring af Vid, Skæmt og Humor i antik Litteratur og Billedkunst.

Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck